

אינג' אברהם וילנסקי ז"ל

מתוך דברים לזכרו שנאמרו בהלוויה ע"י בנו - ד"ר אלכסנדר וילנסקי, אוגוסט 1997

בתאריך 30.7.97 הלך לעולמו המהנדס, השמאי ואיש הרוח אברהם וילנסקי;

כחודשיים קודם לכן חגג את יום הולדתו ה-98.

אדם המגיע לגיל כה מופלג נהנה מזכות, אך יחד עם זאת נגזרת עליו הבדידות לאחר שחבריו בני דורו אינם עוד בחיים.

ואמנם, לא ימצאו היום רבים הזוכרים את אברהם וילנסקי הצנוע ורב הפעלים.

אברהם נולד למשפחה מסורתית ושוחרת תרבות עברית. בבית אביו ובבית סבו הייתה השפה העברית ידועה, ובני המשפחה התכתבו בעברית צחה, עוד בשלהי המאה הקודמת.

סבו של אברהם עלה לארץ בתקופת העלייה השנייה והתיישב ברחובות. לאחר שנים מעטות הצטרפו אליו בני משפחה נוספים.

אברהם גדל והתחנך בעיר יקטרינסלב (דניפרופטרובסק) שבאוקרניה, ושם גם סיים את הגימנסיה העברית ממש בתקופת המהפכה הבולשביקית.

בלימודיו הצטיין תמיד ובלט בידיעת שפות אירופאיות, השפה העברית, מתמטיקה ומדעים. בין השאר היה העורך של קובץ ספרותי בבית ספרו בשם "שביבים". קובץ זה הכיל שירה, פרוזה ורעיונות ציוניים.

כמו כן היה פעיל בחוג חובבי ציון ותרבות עברית, חוג שהעמיד לימים אנשי שם בתחומים שונים, למשל המשורר אברהם שלונסקי, או בתחום המדעי פרופ' משה הייסניסקי מתלמידיה של מדס קיורי ומחלוצי מחקר הגרעין בצרפת.

בשנת 1920 החליט אברהם וילנסקי להגשים את חלומו ולעלות לארץ ישראל: יחד עם שני חברים הסתתר בתא המטען של אניה אשר הפליגה מנמל אודיסה לביירות שבלבנון. מביירות המשיך את דרכו ברגל, ובליל חורף חצה את הגבול לארץ ישראל. עבר דרך תל-חי, 3 ימים לפני הקרב המפורסם, והמשיך לבית קרוביו שברחובות.

על פי המלצת המוסדות היהודיים נתקבל למחלקת המדידות של המנדט הבריטי, שהייתה אז בשלבי התארגנותה. על הנער הוטלה המשימה לנהל צוות מדידה ומיפוי בצפון הנגב ורצועת עזה.

את עבודתו ביצע על הצד הטוב ביותר ועמד לזכות בקידום מהיר; אך לא בזאת חפץ, כי היה בדעתו להמשיך בלימודים אקדמאים. ליבו נמשך תמיד ללימודים הומניסטיים, כנגד זאת היו מבין חבריו שניסו לשכנעו לבחור בלימודי מדעים מדויקים - אולם את כל אלה לא מצא כמועילים לבנין הארץ. אברהם ראה את דרכו בבניין הארץ בהנדסה, פשוטו כמשמעו, וזאת גם בחר ללמוד.

בסיועם של המוסדות יצא לפריס וסיים שם את לימודי ההנדסה האזרחית, פרויקט הסיום לקראת תואר האינג'ינר נושא את השם: "ניקוז המים באזור דגניה, בפלסטינה".

תוך כדי לימודיו ספג את תרבותה של הבירה הצרפתית, וגם רכש מכרים מבין האינטלקטואלים היהודים במקום. על ידידיו באותה התקופה בפריס, נמנו: הסופר חיים הזו, המשוררת יוכבד בת מרים ואחרים.

בחוג זה הכיר גם את אשתו לעתיד, איזולדה, ביולוגית מצטיינת שעבדה במכון פסטר. איזולדה הייתה בתו היחידה של המשורר שאול טשרניחובסקי.

עם חזרתו לארץ השתקע בחיפה ופתח משרד להנדסה אזרחית ולמדידות. במשך למעלה מעשרים שנה היה משרד זה, שנוהל ע"י אברהם ואחיו הצעיר יחזקאל, אחד המשרדים המצליחים והמובילים בתחומם בעיר חיפה.

על לקוחות המשרד נמנו ממשלת המנדט הבריטי, עיריית חיפה, בתי הזיקוק, סולל בונה וכן בני הקהילות שחיו בחיפה בתקופה ההיא. המשרד טיפל בענייניהם של בני הקהילה היהודית המתרחבת, בני העדות הערביות השונות, הבהיים וטמפלרים. מבין הפרוייקטים הגדולים יותר של המשרד אפשר למנות את עבודות התכנון הבאות בחיפה: אזור הרחובות גאולה - הפועל, אזורים נרחבים במרכז הכרמל ובכרמל הצרפתי, ומאוחר יותר שכונת רמת-שאול.

עם קום המדינה נתבקש אברהם וילנסקי, על ידי משרד המשפטים, להקים ולנהל את אגף שומת המקרקעין במחוז חיפה והצפון.

שנים אחדות סרב להיפרד מהמשרד הוותיק, ודחה את הפניה. עם זאת התמסר במרץ ללימודי שמאות המקרקעין, ולאחר שעמד בבחינות החל לעבוד גם בתחום זה, ורכש ניסיון.

הפניות של משרד המשפטים חזרו ונשנו, ולבסוף נעתר לבקשתו של משה אלמן ז"ל וקיבל על צמו את התפקיד. במסירות, חריצות ובתבונה רבה ארגן את משרד האגף בחיפה. במשך כ- 12 שנים ניהל את הפעילות הענפה באזור הצפון, עד ליציאתו לגמלאות.

אחרי פרישתו, חזר לפעילות עצמאית בתחומי התכנון, שמאות המקרקעין, בוררויות שונות, פעילות צדקה וכו'. בכך המשיך עד לשיבה מופלגת.

למרות עיסוקו הטכני נמשך אברהם וילנסקי, כל ימיו, לרוח ולספרות העברית. הוא היה חבר באגודת הסופרים והכיר רבים מבין הסופרים והמשוררים. בחיפה היה מקובל על אנשי הרוח מכל התנועות והזרמים.

אך עיקר עניינו, מעבר לעבודה היומיומית, היה בטיפול במורשת הספרותית של חותנו המשורר שאול טשרניחובסקי. הוא שקד על איסוף וכינוס כל היצירות, התרגומים, המאמרים וכל פרט - שהיה קשור במשורר. המטרה שהציב לנגד עיניו הייתה הוצאה מושלמת של כל כתבי טשרניחובסקי ותרגומיו.

תכנון הספרים, עריכתם, הגהת החומר וכל שאר הנדרש נעשו על ידו בשקט ובצנעה. פרויקט רחב ממדים זה נתמשך על פני שנים רבות ונתלווה בקשיים כלכליים.

בסופו של דבר זכה, בשנים האחרונות, לראות את עיקרי הדברים יוצאים לאור, אם כי חלקים מסוימים של היצירה טרם הודפסו.

על שולחן עבודתו של אברהם וילנסקי נותרו מספר תיקים פתוחים ובהם אוסף ספורים של טשרניחובסקי, שאותם ריכז והכין לקראת המסירה להוצאת הספרים.

אברהם וילנסקי היה אדם חכם, עדין, ישר, צנוע ובעל הדרת כבוד.

יהי זכרו ברוך.